

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Sacerdotale & Clericorum Specvlvm Insigni Pietatis Ac Devotionis Supellectili exuberans

Kinckius, Matthias

Coloniæ, 1662

Meditationes à Pentecoste ad Adventum,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46628](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46628)

sponit ad orationem piè fundendam,
oratio ad communionem, quæ præci-
pius est cibus.

C A P U T IX.

A P E N T E C O S T E

usque ad

A D V E N T U M.

CONSIDERARI possunt mysteria divi-
nitatis, ejusq; perfectionum, ac be-
neficiorum, quæ mundo contulit, quæ
possunt in singulos hebdomadæ dies di-
stribui.

I. DOMINICA.

De mysterio SS. Trinitatis.

Consid. Quod scilicet tres personæ di-
vinæ propter unitatem in essentia, sint
in SS. Sacramento, comitantes corpus &
sanguinem Jesu Christi Domini nostri,
pater itaque æternus ibi est, generans
filium suum, eique communicans suam-

met divinitatem, summè gaudens quod
 talem habeat filium, & quod ille sit cum
 humanitate unitus, sub speciebus panis
 & vini: quia ipse misit illum in mun-
 dum, ut noster esset redemptor, & nunc
 eundem mittit, ut nostrum sit alimen-
 tum: quod ab ipso nobis dari petimus,
 dicentes: *Pater noster qui es in cœlis; Panem
 nostrum quotidianum da nobis hodie.* Filius
 ipse Dei cum summa voluptate in ipso
 est *Sacramento*, accipiens esse à suo patre:
 & uterque mutuo se amore infinito
 amantes: producunt Spiritum sanctum,
 & ibi est cum sua humanitate conjun-
 ctus venitq; cum eo, ut nos sibi per amo-
 rem conjungat ponens nobis tanquam
 exemplar, unionem, quam cum suo pa-
 tre habet: ut ipsemet Christus Dominus
 loquens, cum patre suo affirmavit, di-
 cens, *Joan. 17. Ego claritatem, quam dedisti
 mihi, dedi eis: ut sint unum sicut & nos unum
 sumus.* Spiritus si in eodem Sacramento
 est, accipiens esse à Patre & Filio cum
 summo gaudio: quod sit unus & idem
 Deus cum illis: & cupit seipsum nobis
 communicare in hoc Sacramento: ut fa-
 ciat nos unum secum per charitatem,
 quam effundit in corda nostra, Et sic im-
 pletur

pletur, quod Salvator noster dixit:
 Joan. 14. 23. *Si quis diligit me, sermonem
 meum servabit & pater meus diliget eum, &
 ad eum veniemus, & mansionem apud eum
 faciemus.*

II. DIE LUNÆ.

De divinis perfectionibus.

Consideratio erit septem divinarum
 perfectionum, quæ in hoc mysterio elu-
 cent infinitæ scilicet *sapientia* Dei, qua
 talem convivii formam adinvenit, ut
 conjungeret res adeò distantes, & modo
 illo, adeò prodigioso, ut nobis indulge-
 ret; *immensitatis*, quam manifestat in eo,
 quod quemadmodum Deus est in omni
 loco, ita qua homo est, vult esse in cælo,
 & in terra, & in locis innumeris: ut pos-
 sit ubique esse venerationi, & cum re-
 verentia sumi: *omnipotentia*, qua stupen-
 da adeò edit prædigia convertens sub-
 stantiam panis in corpus suum, retentis
 interim accidentibus panis, quibus se-
 tegat, & occultet, idque facit in uno
 momento, & simul in plurimis locis: in-
 finitæ *charitatis*, qua nos adeò diligit, ut
 velit

velit unum fieri nobiscum, sicut cibus cum comedente. Quamvis non nos eum mutemus in nos, sed nos mutemur in eum: ut ejus gloriæ participes efficiamur: immensæ *misericiordiæ*: qua indutus, ipsemet in persona venit, ad reparandas nostras misérias, & pascendos esurientes potumque præbendum frumentibus, cibo & potu adeò pretiosis: summæ *perseverantiæ* hæc omnia præstans, & toties repetens usque ad finem mundi assistens inter suos Ecclesiæ suæ, ut etiam nunc ostendat, *se in finem diligere* Joan. 13. eoque velit in regnum suum se eum deducere.

III. DIE MARTIS.

De beneficiis naturalibus.

Consideratio erit de beneficiis naturalibus, creatione, conservatione, & providentia erga homines. Non enim contentus, quod nos ex nihilo creavit: & semper nos in esse quod dedit conservet; peculiarem gubernationem & providentiam uniuscujusque gerit, subveniens cuique prout opus habet, manum-
que

que suam aperiens ad eos benedictionibus suis replendos, tribuens alimenta necessaria corpori, cum mille ciborum differentiis & varietatibus. Sed cum id totum modicum reputaret voluit suavissimam suam providentiam ostendere prospiciens nobis de cibo alio cœlesti multo pretiosiori, quam fuerit manna. Accipiens enim naturalem cibum panis & vini: illum in corpus & sanguinem suum transsubstanciavit: ut sub speciebus rerum naturalium ingrederetur in nos, quod est Dei supremum. *Quid enim ait Zacharias Propheta, cap. 9. 17. bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?*

IV. DIE MERCURII.

De beneficiis supernaturalibus nostræ redemptionis.

Consideratio erit beneficiorum supernaturalium nostræ redemptionis: cum filius Dei factus est homo, & in hoc visibili mundo fecit erga homines omnia officia, quæ illi poterunt in suum commodum optare. Ostendit enim amabi-

lem

lem suam prudentiam erga eos, nam, ut magister, eos docuit doctrinam cœlestem; ut medicus, eorum curabat morbos, pastor & protector eosdem regebat, & in suis periculis protegebat. Benefactor omnium universalis: ac denique fuit eorum redemptor, effundens suum sanguinem, & crucis mortem subiens. Et quoniam pauci homines frui potuerunt ejus præsentia in carne mortali, modum illum adinvenit, ut in hoc Sacramento remaneret, & cuique eadem conferret beneficia, & faceret participes bonorum, quæ talia officia exercendo largitur.

V. DIE JOVIS.

De eisdem.

Consideratio erit beneficiorum supernaturalium, quæ sunt mediæ nostræ salutis: & continentur in vocatione, justificatione, augmento gratiæ, & charitatis, omniumque virtutum: ac donis Spiritus sancti, & perseverantia usque ad finem vitæ: quæ Dominus noster communicat cœlestibus suis inspirationibus

nibus, & sacramentis, quæ constituit, & nobis reliquit. Inter quæ tamen magis eminet EUCHARISTIA: in qua non contentus, quod sua nobis dona largiatur, seipsum etiam nobis tradit, & ipsemet per ipsum venit, ut propriâ suâ manu ea nobis det, & inde in ipsa Missa mittit inspirationes sanctas, quibus vocat, justificat, & ferventiores reddit adstantes, & frequenti communione gratiam suam auget, & perseverantiam in ea tribuit: ipse enim dixit Joan. 6. 55. *Qui manducat me, non morietur, sed vivet in æternum.*

VI. DIE VENERIS.

De sacrificio Missæ & valore.

Consid. Quod sacrificium sit fons duorum præstantissimorum beneficiorum. Est enim infinitus thesaurus, ex quo pretium accipimus, ad solvenda peccatorum nostrorum debita, immò etiam cognatorum nostrorum & amicorum viventium ac defunctorum: estque titulus & jus amplitudinis infinitæ ad impetranda omnia naturalia & supernaturalia bona quæ desiderare possumus, & petere

perere à Domino nostro, inutilitatem & commòdum nostrum, ac proximorum. Ex quo fit, ut miraculis quæ Salvator noster, dum viveret in hoc mundo, edidit erga infirmos & indigentes, eadem etiam in hoc Sacramento ediderit, accipientibus illud viris sanctis, tanquam medium ad ea impetranda: ad dandam scilicet infirmis sanitatem, eji-ciendos dæmones, hostes superandos, & insignia alia miracula.

VI. DIE SABBATHO.

De beneficio cœlestis gloria.

Consid. Beneficium gloriæ cœlestis quæ est æternus & immutabilis status, ab omnibus malis, quæ timeri alias possunt; expeditus, plenus verò omnibus bonis, quæ desiderari possunt, propter visionem & possessionem Dei, cujus pignus est sanctissimum hoc Sacramentum, adeò certum & securum: ut ipse Salvator dixerit, Joan. 9. 55. *Qui manducat meam carnem, habet vitam æternam.* Quare si Deus oculos mihi aperiret, tantumque lumen largiretur, ut videre

dere possem totum quod ibi later, statim essem beatus, sicut qui jam sunt in paradyso. Et quemadmodum ait S. Joannes, Apoc. 12. 2. *Quod est sede Dei & Agni procedebat fluvius aqua viva, irrigans caelestem civitatem Jerusalem (& ex utraque parte fluminis erant plurimæ arbores vite, per menses singulos reddentes fructum suum:)* & significant ipsos beatos, quorum gaudia sunt semper recentia & perpetua, propter visionem beatificam, quæ fluminis instar procedit à divinitate, & humanitate Salvatoris ita dicere licebit, in divino hoc Sacramento esse thronum & sedem Dei & Agni, qui est Deus & homo, à quo fluit fluvius gratiæ, ac caelestium deliciarum: cujus virtute justis conservant bonorum operum fervorem ad similitudinem beatorum. Cum igitur Christus verè sit arbor vite, in se mutans comedentem ipsum: non mirum quod ipsi comedentes etiam vocentur arbores vite, excita igitur in te fidem Christi Domini in hoc Sacramento presentis, cupiens uniri ei per ferventem amorem. Sic enim habebis hic inchoatam tuam beatitudinem, suspirans ad æternam & plenam consequendam, ac
dicens

430 ALIÆ MED. PRO DIVERS. TEMP:
dicens cum Angelico Doctore sancto
Thoma:

*Jesu quem velatum nunc
aspicio,
Quando fiet istud, quod
tam sitio?
Ut te revelata cernens
facie,
Visurus sim beatus in glo-
ria?*

ORDO